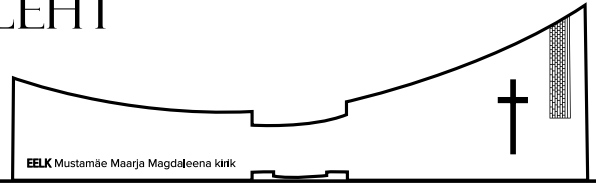


# EELK MUSTAMÄE MAARJA MAGDALEENA KOGUDUSE AJALEHT

NR. 09 (70)  
OKTOOBER 2024



## VALIKUD, MIS VIIVAD JEESUSENI

tekst vend Philip Taizést

*Kes nüüd iseennast alandab sellesinase lapse taoliseks, see ongi suurim taevariigis. Mt 18:4*

Matteuse evangeeliumi 18. peatüki algul pärivad jüngrid: "Kes on suurim taevariigis?" Vaatamata sellele, et Jeesus oli korduvalt kuulutanud ette oma surma, keskendusid jüngrid ikka tema hiilgusele. Nad olid näinud Jeesuse tehtud imesid ja neile meeldis ette kujutada omaenda hiilgavat tulevikku. Kuid Jeesus juhib nende tähelepanu lapsele, ühiskonna kõige enam haavatavale liikmele. Ta viitab lapsele kui alandlikkuse võrdkujule ning palub jüngritel saada samasugusteks. Nii tehes järgivad nad tõeliselt Jeesust, kes olles küll Jumala poeg, ei tulnud siia, et teda teenitaks, vaid andma oma elu.

Ta hoiatab meid tõsiselt, et me ei sekkuks teiste lihtsate või haavatavate inimeste usku. Ta hoiatab meid ka asjade eest, mis võivad panna meid komistama. Jeesuse öeldu võib mõjuda šokeerivalt: "Kui teie käsi või jalg teid eksitab, lõigake see otsast ja heitke minema" ning "kui teie silm juhib teid eksiteele, kiskuge see välja ja heitke minema". Muidugi ei mõelnud Jeesus seda sõna-sõnalt. Ta tuletab aga meile meelde, et me vastutame oma elu eest ja oleme kutsutud tegema head.

Peame tegema valikuid. Seejuures ei palu Jeesus, et me oleksime täiuslikud. Nii komistaksime taas loogika otsa, mis otsib "suurimat". Me elame halastuses ning Jeesus armastab meid täpselt sellistena, nagu me oleme.

Kristust järgides tuleb aga igapäevaelus teha palju väikseid valikuid. Need võivad olla igapäev erinevad. See võib tähendada seda, et väldime teiste inimeste tagarääkimises osalemist.

See võib tähendada, et me ei pea vimma teise inimese vastu, vaid ka siis, kui see valmistab meile raskusi, püüame leida konstruktiivseid teid omavahel suhtlemiseks.

See võib tähendada äratundmist, et veedame liiga palju aega internetis ja et see ei mõju meile hästi.

Mõned valikud tuleb teha enda sees. Ühes oma Taizé laulus kordame kirikuisa Augustinuse sõnu, kes palvetas: "Ära lase mu pimedusel minuga kõnelda". Ta palus Kristusel end aidata, kuid ta pidas maha ka sisemise võitluse, millistel sisemistel häältel laseb ta endas kõlada. Mõnikord tuleb meil aga teha otsus aktsepteerida ka neid inimesi meie ümber, kellega ei ole kõige kergem suhelda.

Apostlite tegude 12. peatükis ei ole jüngritel endil vaja lükata eemale asju, mis takistavad neil Jeesust järgimast. Siin juhitakse Peetrus vanglast välja, ilma et ta lõpuni mõistaks, mis temaga toimub. Peetrusel on palju vastaseid ning kuningas Herodes soovib tema surma. Kuid ta ei jää selles olukorras ükski. Ingel toob ta vanglast välja. Kui suurepärase see oleks, kui ingel tuleks ja lahendaks ka meie elumured. Tihti seda aga ei juhtu. Peetruse jaoks ei tähendanud see ju samuti probleemide lõplikku lahendamist, ühel päeval ta ikkagi tapetakse. Kuid kui meid ka ei kaitsta probleemide ega raskete aegade eest, siis teame, et Jumal on meiega neis raskustes ja neil probleemsetel aegadel.

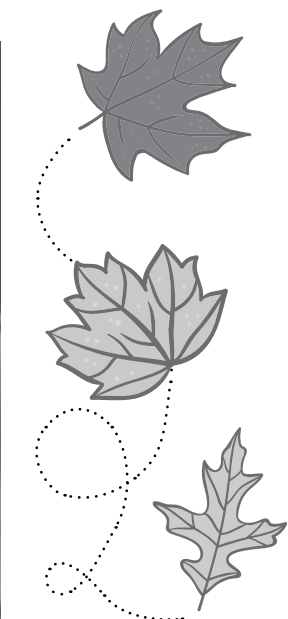
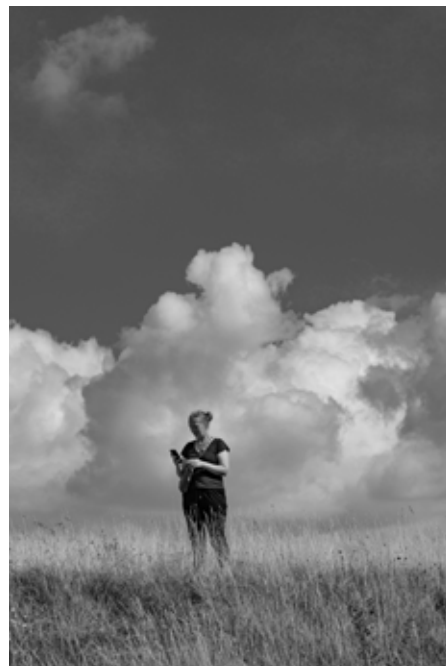


Foto: Taavi Turvas  
Tõlge: Auli Tohv

# KÜLASKÄIK EESTPALVEKOGUDUSSE KAMBJAS

tekst ja fotod Marilin Pärna

Kambja kirik rajati oletatavasti 15. sajandil, enne seda on nimetatud siinset preestrit juba 1330. aastal. Kirik on purustatud kolmel korral sõdades ning ühe korra maha põlenud, aga alati taastatud. Kambja kirik arvatakse Lõuna-Eesti suurimate maakirikute hulka.

2024. aastal sai loosi tahtel just Kambja kogudus meie eestpalvekoguduseks ning traditsioone jätkates teeme vastastikku külaskäike. Septembrikuu lõpus plaanis väike grupp meie kiriku juurest startida Kambja suunal, aga erinevatel põhjustel jäi minejate hulk viimasel minutil üsna väikeseks. Seltskonda kuulusid Tiina, Marilin, Urmas ning Taizé-tiimi Boliiviast pärit vabatahtlik Ismael, kes viibib Eestis esmakordselt ning oli väikese ringireisi tõttu väga põnevil.



käärkambrisse kooki sööma ja teed jooma. Laua ääres istusid Kambja koguduse õpetajatele lisaks sealne pühapäevakooli läbiviija ning kolm toredat prouat. Üks neist 104-aastane ning jutu järgi koguduse üks aktiivsemaid liikmeid. Väga muljetavaldav! Rääkisime oma kogudusest, tutvustasime endid. Suur rõõm oli, et sealsed inimesed esitasid meile nii palju huvitavaid küsimusi, millele oli rõõm vastata ning saime suure tunnustuse

osaliseks, kui palju põnevat Mustamäel toimub. Põnev oli kuulata, kuidas nende igapäevane kirikuelu möödub. Kuigi algselt tundus, et päev on pikk, siis lõpuks oleks võinud aega rohkemgi jääda jutustamiseks.

Kirikust väljudes nägime, et sealse lasteaia juures toimub mihkclipäeva laat. Põikasime sealtki läbi ja soetasime kohalikku kraami. Mina lapsevanemana nägin kohe ära, milline vahe on laatadel linna- ja maalasteaedades. Linnas kaubeldakse meil ikka rohkem kookide ja muffinitega, maal pakutakse aga lisaks kodukanade mune, palju hoidiseid ning eriti vahva oli eluskana puuriga.

Edasi tuli kiirelt Tartu poole sõitma hakata, kus võtsime osa Pauluse kirikus toimunud Taizé palvusest ning saime seltskonda juurde vend Philipi.

Enne koduteele asumist tegime väikese jalutuskäigu õhtuses Tartus. Ismael oli ju seal ikkagi elus esimest korda. Ta ütles mulle, et see on väga huvitav linn.

Tegelikult ei olnud üldse viga, et meid kokkuvõttes nii vähe Kambjasse külla läks. Loeb mõte ja osaduses olemine ei sea inimeste arvule piire. Kogu reisiseltskond tundis suurt rõõmu, et selline vahva käik sai ette võetud. Oleme tänulikud, et meid nii soojalt vastu võeti, võõrustati ning loodetavasti kohtume veel!



Kambjas võttis meid vastu sealne vaimulik Andrus Mõttus, kellega koos tegime pärast pikka autosõitu viiekilomeetrise ringi matkarajal. Ilm oli ilus ja soe, Tallinnas kallas sel ajal kusjuures vihma. Pikk jalutuskäik tegi aga kõhud tühjaks. See mure sai lahendatud kohalikus Haava kõrtsus väga maitsvate roogadega.



Seejärel suundusime Kambja kirikusse tutvuma hoone ja sealsete inimestega. Andrus Mõttus rääkis kiriku ajaloost, saime ringi vaadata ja imestada, kui suur ja uhke see hoone on. Pidasime üheskoos väikese palvuse ning suundusime



Ismael, Tiina, Urmas, kohalik kirikuõpetaja Andrus ja Marilin matkarajal.

# MISJONÄR EVALD JULIUS OVIR

18. VEEBRUAR 1873 – 20. OKTOOBER 1896

tekst ja fotod Mari-Ann Oviir ja erakogu

Eelmise aasta jaanuaris käisin misjonäri ja aafrikoloogi Evald Oviri jälgedes Tansaania, Arushas ning Mehru mäe jalamil, kus asuvad tema ja ta läti kolleegi, misjonär Karl Segenbrocki hauad.

Sõna "misjon" tuleb ladinakeelsest sõnast "missio", mis tähendab "lähetamist". 19. sajandit peetakse misjonisajandiks. Aafrika rahvaste keelte, kultuuri ja folkloori uurijana on tegutsenud mitmed eestlased. Tuntumad neist on Hans Tiismann (1829–1886), Evald Ovir (1873–1896) ja Leonhard Blumer (1878–1938). Selles artiklis käsitleme lähemalt Evald Oviri elu ja tööd.

Evald Ovir tegutses Ida-Aafrikas 19. sajandi lõpus. Tema isa, Kaarel Ovir, õppis lugema Vigala kihelkonnas Nurtu külakoolis ja töötas hiljem Valgu mõisas toapoisina. Ta abiellus mõisa teenija Liiso Tihkaniga ja nad laulatati Vigala kirikus 1861. aastal. Mõisniku soovitusel siirdus noorpaar Jõelähtmesse, kus Kaarel Ovir töötas esmalt seitsme valla kirjutajana ning hiljem Jõelähtme kihelkonnakohtu kirjutajana.

Oma mälestustes kirjeldab Evald Ovir lapsepõlve: "Jõelähtme kiriku lähedal asus üks väike majake, mille varemeid ma tihti lapsena vaatamas käisin. Seal sündisin ma 6. veebruaril 1873. aastal. Pool aastat hiljem kolisime Vana-Jõelähtme mõisa". Evald meenutab, kuidas tema lapsepõlve lelude hulka kuulusid lilled ja ta parim sõber oli vana must kass. Ta kirjeldab ka, kuidas talle avaldas sügavat muljet Jägala juga, mille "lõputu mühin ja kohin olid kaunim muusika kui oreliakordid kirikus".

Kui Evald sai kaheksa-aastaseks, viidi ta koos kahe õega linna kooli. Ta astus 1883. aastal Tallinna Kubermangu Gümnaasiumi, kus ta suviti töötas koduõpetajana ja talviti aitas jõukate perekondade lapsi õppetöös. Juunis 1889 viidi Ovir gümnaasiumi lõpuklassi ning samal ajal õpetas ta ladina keelt ettevalmistusklassis.

Evald Ovir kirjeldab oma päevikus, kuidas tema tulevikuplaanid muutusid, kui ta kohtas Narva lähedal üht inglise arsti, kes rääkis talle oma pojast, kes tahtis saada misjonäriks. See vestlus inspireeris Oviri ja 1891. aastal astus ta Leipzigi Misjonikooli koos lätlase Karl Segenbrockiga. Nad lõpetasid kooli 1895. aastal ning samal aastal ordineeriti ka misjonäriks.

Pärast kooli lõpetamist saadeti Ovir ja Segenbrock Aafrikasse Kilimandžaaero piirkonda. Teekond Mombasast sihtkohta kujunes kurnavaks – nad rändasid pikalt, läbides metsikuid alasid, kõrvetava kuumuse ja ohtlike loomade keskel. Oviri päevikust loeme, kuidas nad jõudsid lõpuks Lumi jõe äärde ja kustutasid seal oma janu "taevalikult puhta ja selge veega".



Evald Oviri ja Karl Segenbrocki haud

Oviri peamiseks töökohaks sai Madzame misjonijaam. Ta õppis kiiresti kohalike keeli ning juba aasta hiljem pidas ta jumalateenistusi kidzhaga keeles. Lisaks uuris ta ka suahiili keelt ning avaldas artikli suahiili verbide kohta. Ta kavatses välja anda sõnaraamatu ja aabitsa kohalikele lastele, kuid nendele plaanidele tõmbas kriipsu peale varajane märtrisurm. Praegu asub nendel aladel kaks riiki – Keenia ja Tansaania, mõlemas riigis püsib ristiusk tähtsal kohal. Seeme, mille noored misjonärid külvasid, hakkas idanema ja kasvama. Ka siin sai märtrite veri kristluse seemneks.



Evald Julius Ovir



Mälestusmärk kõikidele misjonäridele, kes Madzames töötasid.

Oviri töö ja pärand elavad edasi. Tema teadustööd, eriti suahiili ja dzhaga (jagga) keele alased uurimused on tänini hinnatud. Oviri surmapaigas asuvad praegu kool ja kirik.

Taevane Isa,

Tänu Sulle sinu riigi ustavate teenijate eest, kes andsid oma elu ja südame Sinu sõna levitamiseks kaugetel maadel. Aita meil meenutada ja austada neid, kes on armastuses ja julguses täitnud Sinu kutse, tuues valgust ja lootust rahvastele. Kingi meile pühendumust, visadust ja ustavust, et ka meie võiksime olla Sinu armu ja tõe kandjad kõikjal, kuhu meid viid. Varja ja toeta kõiki, kes jätkavad misjonitööd tänapäeval.

Jeesuse Kristuse nimel,

Aamen.

# RAAMATUHUVILISED EESTLASED

*kultuurielamusi vahendab Imbi Arro*

Eestlased olla Euroopas ühed suurimad raamatuhuvilised. Loevad, kirjutavad, kirjastavad ja korraldavad kirjandusele pühendatud üritusi, mis ei jää ainult kitsa ringi röömuks. Üks neist on Kirjandustänav festival, mis tänavu septembris juba kaheksandat korda Kadriorus aset leidis. Paik on selleks väga sobiv – Koidula tänav, kus asuvad Tammsaare, Vilde ja Undi muuseum.

Palju festivalil pakutavast toimub samaaegselt, ja see teeb valiku raskeks. Mina valisin jalutada ühest kohast teise, et võtta palakesi paljust.

Ühes telgis tutvustab Imbi Paju oma lasteraamatut „Kadrioru aednik“. Saan teada, et see on lugu väikesest Käbist, tema kokkukasvamisest kodumaa ja selle loodusega. Pean ostma lastelastele, mõtlen. Teises kohas toimub otseülekanne Vikerraadio saatesse „Loetud ja kirjutatud“, kus Maarja Vaino vestleb Tõnu Õnnepaluga tema teoste „Siinpool vaikust“ ja „Paradiis“ teemadel. Taas saan imetleda (ja kadestada) Õnnepalu oskust näha, tunda, mõtestada ja sõnastada. Kolmandas ajab K.-M. Sinijärv juttu majandusanalüütik Peeter Koppeligaga tema artiklikogumikust „Tasuta lõunaid pole olemas“. Vestluse lõpus ärgitab Koppel introverte küsimusi esitama, sest just neil olla kõige huvitavamad küsimused, millele aga küsimata jäänuna ei saa vastata. Mitukümmend minutit istusin Luulesillal luigetiigi

paviljonis ja nautisin salvestatud eesti luulet. Mõnikümmend minutit seisin Vilde muuseumi ees EiKi akustilist kontserti kuulates (kas võib olla kedagi, kellele see kena noormees ei meeldi?).

Uurisin kirjastuste lette. Hämmastusin, kui palju on meil omanoolisi väikekirjastusi. Teatavasti aga on raamatute hinnad üsna kõrged ja nii piirdusin vaid W. C. Williamsi luulevalikuga kirjastuselt Salv. Boonusena pühendus esilehele raamatu tõlkijalt Rein Rault.

Tänaval kohtusin tuttava kirjanikuga, kes ütles, et võtab igal aastal selle päeva vabaks, ning läks seejärel Hargla uut romaani ostma.

Sain osa paljust, aga paljust ka ei saanud. Ei ostnud teatripileteid, ei osalenud viktoriinis, ei proovinud kätt kalligraafias, kuulamata jäi hulk põnevaid esitlusi ja arutelusid. Ilma jäin ka kiluleibadest hoovikohvikus Viplala – need söödi kiiresti ära.



## TÄNU- JA EESTPALVED

*Jeesus ütles: "Jumala leib on see, kes tuleb taevast alla ja annab maailmale elu." Jh 6:33*

### TÄNUPALVED

**Hea Taevane Isa!**

**Tänu Sulle selle kauni suve eest ja imeliselt ilusa ja sooja sügise alguse eest! Täname Sind, et oleme sel suvel oma energiavarusid tublisti taastada ja täiendada saanud.**

**Tänu Sulle selle aasta saagi eest. Täname Sind nende andide eest, mida Sa meile igal päeval annad. Tänu Sulle igapäevase leiva eest!**

**Tahame sind tänada uute väljakutsete eest elus, uute võimaluste ja andide eest, uute inimestega kohtumise eest!**

### PALVE

**Jumal, meie Looja, Sina ei väsi meile andmast oma häid ande. Täname Sind selle aasta lõikuse eest. Lase ka oma armu viljadel – õiglusel ja armastusel – küpseda meie südames.**



### EESTPALVED

**Armas Jumal!**

**Toome Sinu ette alanud sügise ja kõik nii koguduse üritused kui ka Taizé Tallinna ettevalmistused Mustamäe kirikus! Aita meil jõuda mustamäelasteni ja paljude noorteni Tallinnas ja kogu Eestis.**

**Aita leida peresid, kes saavad majutada noori palverändureid Euroopast aasta lõpus.**

**Palume rahu eest maailmas! Palume Sinu armastust igasse südamesse. Palume, et Püha Vaimu puudutus muudaks inimesi sisemiselt hoolivamaks ja armastavamaks, et lõppeks vaen, vihkamine ja rivaalitsemine inimeste vahel!**

**Palume meie eestpalvekoguduse ja koguduse õpetaja eest Kambjas! Õnnista Kambja koguduse tööd!**

PS! Kui koged Jumala vastust oma palvetele, siis palun jaga oma TÄNUPALVEID siin ajalehes, et julgustada teisi.

Samuti võid julgelt saata oma EESTPALVESOOVE, et ka teised koguduse liikmed saaksid sinu eest palvetada.



# LEERITUND - PATT JA LUNASTUS (VIIMANE OSA)

*Jaana Lahe*

## KÄSITLUSE PATUST JA LUNASTUSEST VÕIB VÕTTA KOKKU JÄRGNEVATE PUNKTIDENA:

Patt on eeskätt suhte-mõiste, mis väljendab inimese rikutud suhet Jumala, Tema loodu ja iseendaga.

Patt ei ole eeskätt moraalne, vaid on religioosne mõiste ning nagu apostel Paulus, kasutab ka tänapäeva evangeelne teoloogia patust rääkides eeskätt ainsuse vormi – „patud“ on vaid patu erinevad avaldumisvormid, st mitte „haigus“, vaid selle „sümptomid“.

Pattu on selgitatud erinevate mõistete kaudu, mis on laenatud inimestevahelistest suhetest (vaen; tülisolek; teinteisest eemaldumine; süü) või filosoofiast (poolikus; võõrandatus; disharmonia; kõrvalekadumine eesmärgist) ja kantud üle inimese ja Jumala suhtele. See tähendab, et kõik meie väited patu kohta, nagu ka väited Jumala kohta, on vaid sümbolised ja piltlikud, st üksnes vihjavad. Sisuliselt seisneb patt selles, et inimene ei ole selline, nagu ta olema peaks ja olla võiks.

Kuigi evangeelne teoloogia rõhutab inimese täielikku patusust, pole kristlik õpetus siiski pessimistlik, sest see rõhutab, et patust on väljapääs. Viimast nimetatse teoloogilise mõistega „pääsemiseks“ ehk „lunastuseks“.

Lunastuse all mõistetakse kristluses seisundit, milles inimene on vabanenud patu mõju alt. Vabanemine sellest uuendab inimest vaimselt ja annab talle võimaluse vaimselt kasvada.

Üleminek patust lunastatud olekusse on protsess, mis algab juba inimese maises elus ja viib inimest üha suurema läheduseni Jumalaga, ent see protsess jätkub ka pärast inimese maise elu lõppu. Sellel on algus - uskuma hakkamine -, kuid me ei tea, kas sellel on üldse lõppu.

Kristliku usu seisukohast on olulisim, et Jumal ise lunastab inimese Kristuse kaudu, st inimene ei saavuta lunastust moraalselt laitmatu elu, askeetlike pingutuste ega muu sarnasega.

Lunastatud olekut on püütud küll väljendada erinevate piltide kaudu (paradiis; taevast valgus), kuid tegelikult ei ole inimene võimeline seda endale ette kujutama.

Kristlus on lunastuselus, st usund, milles inimese ülim siht on saavutada lunastus. Ka kristliku kuulutuse kese on rõõmusõnum lunastusest Kristuse kaudu.



*Varahommik Taizé külas. Foto: Taavi Turvas*

## KÜSIMUSI JÄRELEMÕTLEMISEKS:

1. Mida on peetud patu peamisteks tunnusteks ja kuidas need tunnused võiksid avalduda inimese elus?
2. Kuidas on mõistetud patu ja kurjuse ning patu ja surma seost?
3. Miks Augustinus ei nõustunud Pelagiuse patu-käsitlusega?
4. Kuidas on arusaamad patust muutunud ajas?
5. Milline on Kristuse roll lunastuses?
6. Kas lunastust vajab vaid inimene või vajavad seda ka teised olendid?
7. Kas mitte kristlastel on kristliku õpetuse järgi lootust lunastusele?

## KIRJANDUST:

Georg Fohrer, Iisraeli usundi ajalugu. Tartu: Greif 1997.

Eduard Lohse, Uue Testamendi teoloogia põhijooni. Tartu: Greif 1994.

Horst Georg Pöhlmann, Dogmaatika põhijooned. Tartu: Greif 1994.

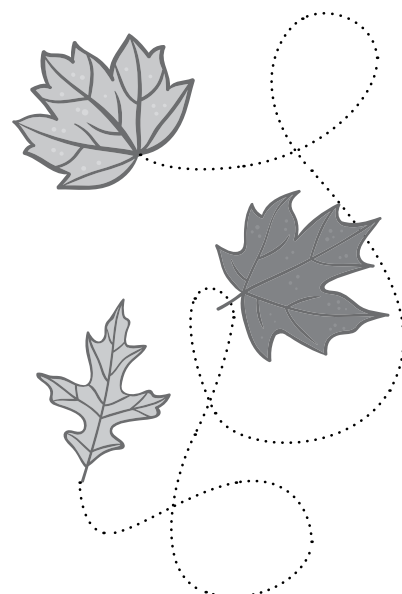
Elmar Salumaa, Süstemaatilise teoloogia käsiraamat. Tallinn: EELK Usuteaduse Instituut/Logos 2008.

Tarmo Toom, Varakristlik teoloogia. Tartu: Tartu Ülikooli kirjastus 2022.

Elmar Salumaa, Filosoofia ajalugu. I köide. Antiikfilosoofia. Keskaja filosoofia. Tallinn: Postimees 2023.

Toomas Paul, „Patt pole pahe“. - Sirp, 17.06.2005. <https://sirp.ee/s1-artiklid/c9-sotsiaalia/patt-pole-pahe/>.

**Käesoleva artikliga lõppeb Jaana Lahe leeritundide sari.**



# TERE TULEMAST, EIRIK!

*Inglise keelest tõlkinud Auli Tohv*

Tere, minu nimi on Eirik Gautestad Norheim ja ma tulin sel aastal UCREW-programmiga (Norra misjoniselti noorteprogramm) Eestisse. Tegutsen peamiselt Tallinnas ja selle lähedal. Hakkan töötama kahes koguduses – Mustamäel ja Sakus. Lõon kaasa ka ajakirja Plus toimetamisel ning oma Eesti-aasta esimeses pooles aitan korraldada Taizé-kohtumist, mis leiab aset siin Tallinnas 28. detsembrist 1. jaanuarini.

Räägin veidi lähemalt endast: mu nimi on niisiis Eirik ja olen 19-aastane. Sündisin Norra linnas Bergenis, aga oma esimese eluaasta veetsin tegelikult Eestis, sest mu vanemad töötasid siin misjonäridena. Seega toreда tõi asjana ristiti mind Eestis. Selle aasta järel kolisime tagasi Norra ning pärast elamist siin-seal Ida-Norras asus mu perekond Bergenis, kus olen elanud viimased 14 aastat. Oleme perega sageli külastanud Eestit nende aastate jooksul, veetes tihti puhkuse siin. Samuti olen osalenud Eestis käsipalli meistrivõistlustel ja käinud siin koos oma kirikuga laagris, kuid nüüd soovisin seda maad iseseisvalt tundma õppida ja avastada. Mulle meeldib reisida ning kahe viimase aasta jooksul olen ringi reisinud, kasutades Interraili raudteepiletit ja sõites rongiga läbi paljude Euroopa riikide. Mulle meeldib ka väga käsipalli mängida ja kui ma parajasti ei ole hõivatud tööga kogudustes, siis lähen mängin Eesti käsipallimeeskonnas nimega Raasiku Mistra. Niisiis lootan tõeliselt, et näen seda maad erinevatest külgedest.

Just lõpetasin keskkooli Norra spordigümnaasiumis, kus tegelesin spordi poole pealt põhiliselt käsipalliga. Olen alati valmis õppima ja olen avatud uutele kogemustele. Kindlasti lootan selle kümne kuu jooksul siinseid inimesi paremini tundma õppida.

Miks ma valisin Eesti? Olen sel maal küll käinud nii mõnegi korra, kuid mitte kunagi pole ma siin olnud omaette, niisiis soovin ma tõesti seda riiki ja siinseid inimesi iseseisvalt tundma õppida. Kuid miks UCREW? Soovisin pühendada ühe aasta teiste inimeste ja JUMALA teenimisele. UCREW andis mulle võimaluse seda teha. Mu vanemad olid siin Eestis misjonärid ning on mõlemad saanud kirikuõpetaja hariduse. Kasvamine kristlikus peres on olnud mulle väga tähtis. Käisin lapsena kirikus, läbisin leeri ning töötasin noortejuhina kohalikus koguduses. Olen juhtinud laagreid ja neis osalenud. Mu usk on muutunud viimastel aastatel tugevamaks, just keskkooliaastad kinnitasid mu usku. Leidsin turvatunde Jumalas ja tugevama sideme Temaga ning sain Jumalast rohkem teada – kuidas Ta saadab korda imesid – palvetades, osaledes teenistustel ja lugedes Piiblit. See on mind tõesti mu elus aidanud ning lootan seda suhet veelgi tugevdada. Mul on hea meel, et saan selle aasta teenida Teda ja teisi inimesi ning kasvada usus ja õppida.

UCREW annab mulle võimaluse ja ma olen tõeliselt tänulik selle eest.



*Lauamänguõhtu  
Soome noortega*



*Soome ja Eesti noored  
Maarjamäe memoriaali  
juures*



# ESPOO OLARI KOGUDUSE NOORTE KÜLASKÄIK

tekst Maris Kuldkepp

Noortetöö uus hooaeg sai Mustamäe kirikus sel aastal eriti suure ja meeldiva avapaugu, kui võõrustasime Soomest tulnud Espoo Olari koguduse noormehi. Juba maikuus kuulsime nende huvist tänu uuele Tallinna praostkonna mentorile Oiva Hujanenile ning septembri keskpaigas see plaan lõpuks teostus.

Laupäeva, 14. septembri hommikul kohtusin sadamas seitsme noormehe ja Oivaga ning tulime koos Mustamäe kirikusse. Meie poolt oli osalemas kuus neidu, Kaarli koguduse noortejuht Joan Taaniel, Norra vabatahtlik Eirik ja LNÜ juht Triin Salmu.

Alustasime alguspalvega ning nime- ja tutvumismängudega. Valmistasime koos lõunasöögi ja lasime hea maitsta, sekka sotsialiseerumist.

Keldrisaalis pani Oiva meid kaasa mõtlema ja arutlema "Halastaja samaarlase" tähendamissõna abil, nii suures grupis kui ka Eesti-Soome paarides. Tõdesime, et me ei tea tegelikult, kui palju ja millistest õnnetest on Jumal meid tõenäoliselt hoidnud meie maisel teel.

Laulsime üheskoos Pekka Simojoki laule ning tore oli vaadata, kuidas Soome poisid tantsisid soomekeelse laulu "Kahe riigi kodanik" saatel. Sama laulu esitasid nad ka pühapäeval teenistusel. Kolm naabripoissi - kaks kohalolijat ja kolmas Interneti vahendusel - soovisid jagada tunnistust sellest, kuidas neist said kristlased tänu leerilaagritele ning kuidas see nende elu on paremaks muutnud. Nad julgustasid noori kirikus

## MUSTAMÄE NOORED PAULUSE PÄEVADEL

tekst Maris Kuldkepp

Juba mitmendat aastat järjest saab oktoobrikuisest koguduse ajalehest lugeda, kuidas Mustamäe noored on Tartus Pauluse päevadel käinud. Sealne armas noortejuht Elise Nora Pruun ikka kutsub meid ja meie läheme rõõmuga. Sel aastal olid kaasas õed Carola ja Carmen ning Anna oma sõbra Mirjamiga, lisaks Joan Taaniel Kaarli kirikust.

Esimesel õhtul laulsime, mängisime, tehti sissejuhatus seekordsesse teemasse "Tõde või tegu" ja lõpuks vaatasime krüptis filmi "War room". Taas võisime magada Pauluse kiriku rõdul.

Laupäeval oli väga ilus suviselt soe ilm ja looduhoiukuu raames saime Pauluse kalmistul väiksemates gruppides kokku korjata põlemise lõpetanud küünlaid. Oleks tahtnud, et selleks tegevuseks rohkem aega oleks antud! Lõunasöögi võtsime kiirsöögikohast Sirius ja tegime väikese pikniku (vt fotot lk 6).

Järgmisena pidas EELK noorim kirikuõpetaja Robert Bunder endale omase värvika ja põneva seminari. Sellele järgnes paneelvestlus, kus Olli Oleniuse juhtimisel osalesid noormehed eri konfessioonidest - katoliiklane, luterlane ja baptist. Sealt jäi kõlama üks väljakutse igalt osalejalt: rohkem palvetada ja

käima, usu ja Jeesuse kohta rohkem teada saama ning leidma omale sobiva koguduse, kus koos käia.

Lõpuks said noored uues kirikus ringi liikuda, aga mitte niisama, vaid salaoperatsiooni raames erinevatest ruumidest kaarte otsides. Leitud kaardid viisid nad kahest ühe mängujuhi juurde, said ülesande või küsimuse ning kogusid vastavalt õigetele vastustele punaseid südameid. Küsimused olid Piibli, geograafia ning Eesti ja Soome kohta. Tuli välja, et kõige rohkem südameid kogunud grupp ikkagi ei võitnud mängu!

Ka õhtusööki sõime koos ning pärast mängisime lauamänge ja ajasime juttu, kuni eestlastel oli aeg koju minna. Lahusolek ei kestnud kaua, sest juba enne kella 9 järgmisel hommikul tulid paljud meist tagasi kirikusse, et aidata külalistele hommikusööki valmistada.

Vahepeal külastasime koos Mustamäe noortega Maarjamäe kommunismimemoriaali, Lauluväljakut ja Kadrioru parki. Lõpuks said noored linnas veidi vaba aega, enne kui nad tulid tagasi Mustamäe kirikusse, et osaleda kell 15 jumalateenistusel. Lahku läksime lootuses veel teineteisele külla tulla või minna kas siinpool või sealpool Soome lahte.

Suur aitäh, Oiva, et töid meile külla Niilo, Teemu, Pekko, Toivo, Tapio, Teo, Simo ning Aaro.

Juba praegu saan öelda, et kui Jumal lubab ja kõik plaanipäraselt läheb, on oktoobris oodata uusi Soome noori meie kiriku noorteüritustele.

rõõmustada ning usku tõsiselt võtta.

Töötubade toimumise ajal viisin Taizé venna Philipi ja vabatahtlik Markuse jalutama Tartu Toomemäele, kus oli hea võimalus tutvustada külalistele rohkem Eesti ajalugu ja olulisi kultuuritegelasi. Meie noored valisid kõik käsitöö töötoa.

Tavapärase õhtuse kontserdi ajal toimus seekord ühe Elleri kooli rahvapärimuse õpilase Liidia juhtimisel laulu- ja tantsuõhtu. Liidia mitte ei esinenud, vaid õpetas ja juhendas meid laulma ja tantsima rahvalike viiside saatel. Tore oli näha ka sakslastest Taizé venda ja vabatahtlikku kaasa tantsimas ja laulmist üritamas!

Õhtu lõpetas kaunis Taizé palvus krüptis. Seejärel oli aega mängida kaardimänge või toolidest labürinte ehitada.

Pühapäeva hommikul oli vaikuses palvejalutuskäik ja Pauluse kiriku jumalateenistus, seejärel rongisõit tagasi kodulinna. Tagasiside andis mõista, et oli väga tore üritus ja noortele meeldis. Mirjam, kes Pauluse päevadel esimest korda luges Piiblit ja kuulis kristlikku sõnumit, soovib juba novembris tulla meiega Soome kristlikule noortefestivalile!

# KUUKAVA OKTOOBER 2024

**Jumalateenistus armulauaga pühapäeviti kell 15**  
**Perejumalateenistus armulauaga**  
kuu esimesel pühapäeval (06.10 ja 03.11) kell 12

## KOGUDUSES TOIMUB:

- T 08.10 kell 18 Kohtumisõhtu "Eluleib" teemal  
"Usalduse palverännak",  
külal Taizé vend
- N 17.10 kell 12 Elurõõmsad ja tegusad
- L 19.10 kell 17-20.30 Taizé noorteüritus  
"Food for Thoughts"
- L 02.11 kell 10-16 Misjonifoorumi õpikogukond  
(eelregistreerimisega)
- L 02.11 kell 17 Segakoori Noorus hingedepäeva  
kontsert, sissepääs vaba annetusega.

**Palvused Taizé lauludega** E-R kell 12.30 ja reedeti kell 19.

**Eine Piibli ja palvega** teisipäeviti kell 12.30 Taizé palvus,  
selle järgneb kerge eine ja koristamine.



01.10 Andrus Kuusk  
05.10 Reena Kuusekänd  
10.10 Liisi Lausen  
10.10 Ingrid Kaldoja  
15.10 Renate Ode  
15.10 Katrin Elisabeth Kaljapulk  
23.10 Kaimo Klement  
23.10 Luis-Arabella Kütismaa  
24.10 Marta Koppelmann  
25.10 Marek Koppelmann  
27.10 Elina Rätsep  
30.10 Erko Kommusaar

Jõulumuusikal Viimased etendused!

# VÄLGUS VÄLGUSES

Laupäeval, 7. detsembril kell 15 ja kell 18

EELK Mustamäe Maarja Magdaleena kirikus  
Kiili 9, Tallinn

Johanna Marie Mäeväli, Jüri Liiva, Teet Rasmus Kaur, Misjonikoor jt

Sissepääs vaba annetusega.

Misjonid MAGDA

KOHTUMISÕHTU "ELULEIB"  
*Usalduse Palverännak*  
Teisipäeval, 8. oktoobril kell 18  
Mustamäe Maarja Magdaleena koguduses

Külal Taizé vennad

TAIZÉ Tallinn

Tere tulemast!

Laul hea söök ja jook.  
Annetus toidulaua kulude katteks.

## VAIMULIKE KÕNETUNNID KOKKULEPPEL:

**TIINA KLEMENT** – koguduse õpetaja; e-post: tiina.klement@eelk.ee; tel: 5373 0718

**ÜLLE REIMANN** – koguduse diakon; e-post: mustamae.kogudus@gmail.com; tel: 5664 6029

**IMBI ARRO** – diakon emeeritus; e-post: imbiarro@gmail.com; tel: 551 7970

Noortetöö juhendaja **Maris Kuldkepp** – e-post: kepamaris@hotmail.com; tel: 5672 6863

Kantor ja Misjonikoori juhataja **Maarja Vardja** – e-post: maarjavidja@gmail.com

## (Liikme)annetused:

Annetuse saaja: EELK Mustamäe Maarja Magdaleena kogudus

Luminor pank, konto: EE311700017002962090 või LHV pank, konto: EE757700771000677814

Luminor pank, konto: EE241700017003221206 (**Mustamäele kiriku ehitamise heaks**)

**Koduleht:** mustamae.eelk.ee

**E-post:** Mustamae@eelk.ee ja mustamae.kogudus@gmail.com

**Koguduse aadress:** Kiili 9, Tallinn 13423

**Magda Misjonipood:** magdamisjonipood.ee; Facebook.com/magdapood

**Ajalehe toimkond:** kujundaja **Jaana Maria Unga**, keeleteimetaja **Auli Tohv**